

РЕШЕНИЕ

№ 4145

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА**

при участието на секретаря **АННА Б. КОВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА**
Административно наказателно дело № 20221110200994 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № 94 от 12.07.2021г., издадено от Директора на Областна Дирекция по безопасност на храните – София град (ОДБХ – София град), на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН, чл.134, ал.1 и чл.139, т.1 от Закона за храните /ЗХ/, за нарушение на глава II, член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните, на Е. М. Е. е наложена „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

Недоволна от така издаденото Наказателно постановление е останала Е. М. Е., която подава жалба в срок. В жалбата се твърди, че Наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно. Складовите разписки за всички постъпили стоки в магазина при извършване на проверката били налични в дневника, но не били нанесени за всеки отделен ден. Същите били показани на проверяващите. Според жалбоподателката няма нарушение на чл.2 от Наредба № 18/26.01.2016г. за хигиена на храните, а въведените с Регламент (ЕО) № 852/2004г. изисквания за идентифициране на опасностите били изпълнени, било е възможно да се осъществи контрол върху храните и създаване на гаранции за безопасността на храните. Иска се съдът да отмени обжалваното Наказателно постановление.

В съдебно заседание на 12.04.2022г. жалбоподателката Е. се явява лично и с адв. З.. И двете заявяват, че поддържат жалбата. По време на съдебните прения пред СРС – 10 състав

на 04.10.2022г. се явява пред съда само адв. З. и педира за отмяна на НП, както и за присъждане на сторените по делото разноси. Според защитата не са налице материално-правните предпоставки за ангажиране отговорността на Е., тъй като физическото лице не може да носи отговорност нито по Наредбите, цитирани в Наказателното постановление, нито по Закона за храните, защото няма качеството на търговец, а съгласно цитираните разпоредби законодателят е възложил отговорността да бъде понесена от търговеца - юридическо лице. Според адв. З. Наказателното постановление е незаконосъобразно, тъй като липсват съществени елементи в Констативния протокол - час на съставяне на протокола, а това било необходимо за изясняване на фактическата страна на спора, а от там и на правната страна, тъй като от ангажираните по делото доказателства се установявало, че още едно лице - служител в Дружеството - собственик на търговския обект е било на работа и не става ясно защо актосъставителят е решил на единия от служителите да издаде Акт и да наложи имуществена санкция, а на другия служител - не. На следващо място адв. З. посочва, че в Констативния протокол от 19.02.2021г. липсвала законовата разпоредба, въз основа на която бил издаден Констативният протокол. Обръща се внимание и на това, че тежестта на доказване в случая е на ответника, който следвало при условията на пълно и главно доказване да установи, че разпоредбите не са спазени именно от наказаното лице. В настоящото производство това не било сторено според защитата и не били потвърдени твърденията на наказващия орган за липсата на вписвания в дневниците, тъй като по делото не били приложени преписи от тези дневници. Такива следвало да бъдат приложени към самата преписка. При твърдение на отрицателен факт, адв. З. твърди, че жалбоподателката не е нарушила законовата разпоредба, е следвало да бъде установен положителният факт – нарушаването на разпоредбата. На следващо място защитата обръща внимание и на това, че материалният закон изисква отговорността да бъде ангажирана относно оператор на храни. В производството не било установено, че жалбоподателят е оператор на храни, тъй като тази функция е възложена на търговеца по смисъла на Търговския закон, а не на физическото лице. С тези аргументи се иска от съда да уважи жалбата и да отмени процесното Наказателно постановление.

Въззиваемата страна Директор на ОДБХ – София град се представлява пред СРС в съдебно заседание на 12.04.2022г. от адвокат Б., в съдебно заседание на 28.06.2022г. – от адвокат Б., а в съдебно заседание на 04.10.2022г. – не изпраща представител. Пред СРС – 10 състав на 12.04.2022г. адв. Б. заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС въззиваемата страна не се представлява от процесуален представител, който да изрази становище по съществото на спора.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното от фактическа страна :

Към месец февруари 2021г. в „Е. 2“ ..... като продавач – консултанти в хранителен магазин на ул. „Любчо Антоф“ № 14 работели следните лица : Е. М. Е. /на пълно работно време/, М.Л.К. /на намалено работно време – 6 ч. работен ден/ и Е.А.Й. /на намалено работно време – 4 ч. работен ден/. Освен за тези лица, в НОИ има информация и за още

четири други лица, които работят на длъжност продавач – консултант към месец февруари 2021г. за „.....“ ..... – това са Н.Л.К., Н.В.Г., А.И.М. и Д.Д.К..

На 19.02.2021г. на работа в магазина на „Е. 2“ ..... били Е. Е. и М.К.. Според общата длъжностна характеристика на продавач – консултанта в „.....“ ..... продавач – консултантът е длъжен да попълва дневника за входящ контрол, хладилна техника, хигиенно състояние, брак и други. Изрично в подписаните от Е. Е. и М.К. длъжностни характеристики не били посочени тези задължения.

На 19.02.2021г. свидетелите К.-К. и Е. (служители в ОДБХ – София град) извършили проверка на магазин за хранителни стоки, стопанисван от „Е. 2“ ....., находящ се в гр. София, район „Надежда“, ул. „Любчо Атов“ № 14. В магазина свидетелите се запознали с дневник за входящ контрол на приетите храни, дневник за температурен режим на хладилните съоръжения и дневник за хигиенното състояние на обекта и установили, че тези дневници се водят веднъж месечно. Проверяващите не иззели дневниците, нито им направили копие. Свидетелите К.-К. и Е. приели, че дневниците не се водят редовно и коректно и съставили Констативен протокол № 0005578 от 19.02.2021г. В него било посочено, че последните вписвания в дневниците за температурен режим на хладилните съоръжения и за хигиенното състояние на обекта били на 14.02.2021г., а в дневника за входящ контрол на приетите храни – на 13.02.2021г. Констативният протокол бил изготвен в присъствието на Е. Е. и същата го подписала.

Пред свидетелите К.-К. и Е. жалбоподателката заявила, че попълва веднъж месечно въпросните дневници, тъй като няма възможност да прави това всеки ден.

На 01.03.2021г. св. К.-К. (в присъствието на св. Е.) съставила срещу Е. М. Е. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0000050/01.03.2021г. за това, че „представените записи по СУБХ не се водят редовно и коректно, а именно дневник за хигиенно състояние на обекта се вписва един път месечно, като последното вписване е на 14.02.21г., дневник за температурен режим на хладилните съоръжения – последно вписване 14.02.2021г. – вписва се веднъж месечно, дневник за входящ контрол на приетите храни – последно вписване 13.02.2021г. като се вписва веднъж месечно по един от приетите продукти“ и е посочено, че са нарушени разпоредбите на Регламент № 852/2004г. - глава II, член 5, § 2, буква „ж“ във връзка с чл.2 от Наредба № 1/2016г. за хигиената на храните. Актът е връчен на Е. Е. срещу подпис на 01.03.2021г.

Въз основа на този АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 94/12.07.2021г., с което Директорът на ОДБХ – София град на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН, чл.134, ал.1 и чл.139, т.1 от Закона за храните, за нарушение на глава II, член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните, е наложил на Е. М. Е. административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

Наказателното постановление е изпратено по пощата и е получено от Ники Колев на

дата 05.01.2022г., след което на 11.01.2022г. Е. М. Е. е подала жалба чрез ОДБХ – София град до СРС, по повод на която на 24.01.2022г. е било образувано настоящото дело.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства : АУАН № 0000050 от 01.03.2021г.; известие за доставяне на НП; Констативен протокол № 0005578/19.02.2021г.; длъжностна характеристика на продавач – консултант в „.....“ .....; Заповеди на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните с № ВР-6 от 28.06.2021г. и с № ОСПД-4428 от 02.11.2020г.; писмо от ОДБХ – София град с вх. № 67837/05.04.2022г.; справка за работещи като продавач – консултанти в хранителен магазин на ул. „Любчо Антоф“ № 14 към месец февруари 2021г.; длъжностни характеристики, подписани от Е. Е. и от М.К.; график на работещите в магазин „Толстой“ за февруари 2021г.; писмо от НОИ с вх. № 145717/12.07.2022г.; писмо от „.....“ ..... с вх. № 206284/03.10.2022г., както и показанията на свидетелите К.-К. и Е., разпитани от СРС - 10 състав.

Съдът остави извън доказателствената маса писмото от НАП с вх. № 154791/25.07.2022г., тъй като то и приложената към него „справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.02.2022г. до 28.02.2022г.“ се отнасят за месец февруари 2022г., а не за месец февруари 2021г. Поради това приложените на лист 47-48 от делото документи се явяват неотнормими към предмета на доказване по настоящото дело.

При така направеното уточнение, останалите (цитирани по-горе) писмени доказателства се явяват относими, информативни и обективни. Поради това съдът ги подложи на анализ.

Известието за доставяне на НП има достоверна дата. Поради това съдът го кредитира и приема, че Наказателното постановление е връчено на дата 05.01.2022г.

Писмото от ОДБХ – София град с вх. № 67837/05.04.2022г., справката за работещи като продавач – консултанти в хранителен магазин на ул. „Любчо Антоф“ № 14 към месец февруари 2021г., графика на работещите в магазин „Толстой“ за февруари 2021г., писмото от НОИ с вх. № 145717/12.07.2022г. и писмото от „.....“ ..... с вх. № 206284/03.10.2022г. са обективни, достоверни, еднопосочни и непредубедени писмени доказателства. Поради това съдът ги кредитира и приема, че към месец февруари 2021г. в „Е. 2“ ..... като продавач – консултанти в хранителен магазин на ул. „Любчо Антоф“ № 14 са работели Е. М. Е. /на пълно работно време/, М.Л.К. /на намалено работно време – 6 ч. работен ден/ и Е.А.Й. /на намалено работно време – 4 ч. работен ден/. Освен тези лица, в НОИ има информация и за още четири други лица, които работят на длъжност продавач – консултант към месец февруари 2021г. за „.....“ ..... Доколкото от писмото от НОИ не става ясно дали посочените в него продавач – консултанти работят в едни и същ обект или в различни, СРС приема, че в проверявания магазин със сигурност към месец февруари са работели лицата Е. М. Е., М.Л.К. и Е.А.Й., като видно от графика на лист 31 от делото на 19.02.2021г. на работа в магазина на „Е. 2“ ..... били Е. Е. и М.К.. От писмото от ОДБХ – София град с вх. № 67837/05.04.2022г. и писмото от „.....“ ..... с вх. №

206284/03.10.2022г. се установява, че дневниците за входящ контрол на приетите храни, за температурен режим на хладилните съоръжения и за хигиенното състояние на обекта за магазина на ул. „Любчо Атов“ № 14 от месец февруари 2021г. не се съхраняват в „.....“ ....., нито в ОДБХ-София.

Приложенията на лист 7, лист 29 и лист 30 от делото длъжностни характеристики са обективни и следва да се кредитират от съда. От тях се установява, че в общата длъжностна характеристика на продавач – консултанта в „.....“ ..... е записано, че продавач – консултантът е длъжен да попълва дневника за входящ контрол, хладилна техника, хигиенно състояние, брак и други, а в изрично подписаните от Е. Е. и М.К. длъжностни характеристики не били посочени тези задължения.

Заповедите на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните с № ВР-6 от 28.06.2021г. и с № ОСПД-4428 от 02.11.2020г. са издадени от държавен орган и разполагат с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира. От Заповед № ВР-6/28.06.2021г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните се установява, че Антон Симеонов Генов е заемал длъжността Директор на ОДБХ – София град, а от Заповед № ОСПД-3428/02.11.2020г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните се доказва, че д-р К.С. К.-К. е „инспектор“ в Отдел „Контрол на храните и граничен контрол“, Сектор „Контрол на търговски обекти, заведения за обществено хранене и пазари“ в ОДБХ –София град при Българска агенция по безопасност на храните. Това означава, че на основание чл.138, ал.1, т.1 от Закона за храните св. К.-К. е имала компетентност да съставя АУАН, а на основание чл.139, т.1 от Закона за храните и чл.31, т.11 от Устройствения правилник на Българска агенция по безопасност на храните Антон Симеонов Генов като Директор на ОДБХ – София град се явява оправомощен да издаде процесното НП, издадено въз основа на АУАН, съставен от инспектор от ОДБХ – София град. Това означава, че конкретните АУАН и Наказателно постановление са издадени от оправомощени лица.

Констатациите от Констативен протокол № 0005578/19.02.2021г. и от АУАН № 0000050 от 01.03.2021г. са еднопосочни и намират опора освен помежду си и в показанията на свидетелите К.-К. и Е.. Същевременно, доколкото няма иззети, ксерокопирани и запазени дневници за входящ контрол на приетите храни, за температурен режим на хладилните съоръжения и за хигиенното състояние на обекта за магазина на ул. „Любчо Атов“ № 14 от месец февруари 2021г. – съдът приема, че тези констатации не могат да бъдат проверени с първични доказателства. Поради това АУАН и Констативният протокол се явяват косвени писмени доказателства, които само защото няма други доказателства, които да ги опровергават, а и защото намират опора в гласните доказателства, следва да се кредитират от съда.

Показанията на свидетелите К.-К. и Е. са еднопосочни, непредубедени и намират опора в АУАН и Констативния протокол. Поради това съдът им се доверява.

От съвкупната преценка на Констативен протокол № 0005578/19.02.2021г., АУАН № 0000050 от 01.03.2021г. и показанията на свидетелите К.-К. и Е. се установява, обаче, само изводът, до който са достигнали проверяващите, а именно, че дневниците за входящ контрол на приетите храни, за температурен режим на хладилните съоръжения и за хигиенното състояние на обекта за магазина на ул. „Любчо Атов“ № 14 не се водят редовно и коректно, тъй като вписванията били веднъж в месеца, както и обстоятелство, че последните вписвания в дневниците за температурен режим на хладилните съоръжения и за хигиенното състояние на обекта били от дата 14.02.2021г., а в дневника за входящ контрол на приетите храни – от дата 13.02.2021г. От цитираните по-горе писмени и гласни доказателства не се установява какво точно е било вписано във всеки от трите дневника, от кое лице, на кои дати преди 13 и 14 февруари 2021г., нито какво е следвало да бъде вписано след 13.02.2021г., респ. 14.02.2021г., но не е било отразено в дневниците. Поради това за тези обстоятелства СРС приема, че няма събрани относими и информативни доказателства, а това е от съществено значение за решаването на спора.

Доколкото писмените и гласни доказателства са обективни, достоверни и непротиворечиви, съдът намира за ненужно по-подробното им анализиране (по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК).

*При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достига до следните **правни изводи** :*

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите пред съда административни актове. Жалбата изхожда от легитимирана страна в процеса и е депозирана в срок. Поради това жалбата се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Въз основа на извършена служебна проверка съдът достига до извода, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са издадени от компетентни лица (съгласно приложените по делото Заповеди на Изпълнителния Директор на Българска агенция по безопасност на храните и направения по-горе във връзка с тях доказателствен анализ).

От съдържанието на АУАН и НП не става ясно на коя точно дата е извършено нарушението, но доколкото е посочено, че последните вписвания в дневниците били от 13.02.2021г. и 14.02.2021г., а нарушението е констатирано на 19.02.2021г., то следва да се приеме, че съставеният на 01.03.2021г. Акт е издаден при спазване на сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено на 12.07.2021г., т.е. след по-малко от пет месеца след съставянето на АУАН. Поради това СРС приема, че в конкретния случай е спазен и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Доколкото 1-месечният срок по чл.52, ал.1 от ЗАНН е инструктивен, а не преклузивен, то неспазването му не е съществено процесуално нарушение.

Въпреки това, обаче, настоящият съдебен състав счита, че в хода на административно – наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения,

водещи до неяснота на административно – наказателното обвинение. Става въпрос за това, че в Акта и в Наказателното постановление не е посочена датата на извършване на нарушението. Посочена е датата на констатиране на нарушението, както и датите на последните вписвания във всеки един от трите дневника. При това положение не е ясно коя дата се приема като дата на извършване на нарушението – 13.02.2021г., 14.02.2021г., 19.02.2021г. или някоя друга. На следващо място – налице е несъответствие и между словесното и цифровото описание на нарушението в АУАН и НП, а от там и неяснота на обвинението. Това е така, тъй като според чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм. с Наредба № 14 от 09.12.2021г., в сила от 30.12.2021г.) производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство на храни и свързани с това производство дейности, са длъжни да спазват хигиенните изисквания към първичното производство на храни, обектите за производство и търговия с храни и условията за производство и търговия с храни, регламентирани в Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно хигиената на храните. В АУАН и НП изрично е посочено, че Е. Е. е „продавач“ в проверявания обект. Записано е, че магазинът за хранителни стоки се стопанисва от „Е. 2“ ....., но вместо да е ангажирана отговорността на търговеца на храни, както изисква чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм.), е била ангажирана административната отговорност на физическо лице, което не е сред изброените адресати на нормата на чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм.). Неяснотата на административно – наказателното обвинение не е само относно административно – наказателно отговорното лице, но и касателно същността на вмененото нарушение. Това е така, защото според глава II, член 5, § 2, б. „ж“, вр. б. „а“ и б. „е“, вр. §1 от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните принципите на НАССР, които операторите на предприятия за храни са длъжни да въвеждат, прилагат и поддържат, се състоят в създаване на документи и записи, съизмерими с характера и размера на предприятието за храни, за да се покаже ефективното прилагане на мерките за идентифициране на опасностите, които трябва да се предотвратят, отстранят или редуцират до приемливи нива, както и установяване на процедури, които следва да се провеждат редовно, за проверка на това дали действат ефективно мерките за идентифициране на опасностите, които трябва да се предотвратят, отстранят или редуцират до приемливи нива и установяване на коригиращи действия, когато наблюдението показва, че дадена критична контролна точка не е под контрол. Такива съставомерни факти в АУАН и НП липсват. Посочени са три вида дневници и датата на последното вписване във всеки от тях. Не е посочено какво е било вписано и какво е следвало, но не е било отбелязано. Изразът „не се водят редовно и коректно“ е прекалено общ и не съдържа описание на нарушението. Не е посочено на коя дата е следвало да има записи и с какво съдържание, за да се прецени дали отсъствието на такива записи попада под обхвата на глава II, член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните. Като неяснота следва да се посочи и това, че при правната квалификация на нарушението не е посочена привръзката на глава II, член 5, § 2, б.

„ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните с нормите, към които препраща - §2, б. „а“ и б. „е“ и §1 от цитирания Регламент. Във връзка с привръзката на §2 с §1 от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните и приложената в случая норма на чл.134, ал.1 от Закона за храните, която препраща към лицата по чл.4, §1 от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, се потвърждава и изведената по-горе неяснота относно административно – наказателно отговорното лице, тъй като в АУАН и НП не се твърди Е. Е. да има качеството на оператор на предприятие за храни.

Несъответствието между словесното и цифровото описание на нарушението се задълбочава и от това, че с думи в АУАН и НП е посочено, че в дневниците за температурен режим на хладилните съоръжения и за хигиенното състояние на обекта не е имало вписвания след 14.02.2021г., а в дневника за входящ контрол на приетите храни – след дата 13.02.2021г. При това положение излиза, че липсата на вписване във всеки един от трите дневника, цитирани в АУАН и НП, е самостоятелно нарушение на хигиенните изисквания, регламентирани в глава II, член 5, § 2, б. „ж“, вр. б. „а“ и б. „е“, вр. б. „а“ и „д“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните. Това пък означава, че не е ясно за кое от трите нарушения е наложено наказанието „глоба“ в размер на 1000 лева. Фактическото описание на три нарушения, свързани с несъздаването на запис за идентифициране на опасностите във връзка с хигиената на храните в магазина на „Е. 2“ ..... в гр. София, ул. „Любчо Атов“ № 14 (в дневника за температурен режим на хладилните съоръжения след 14.02.2021г.; в дневника за хигиенното състояние на обекта след 14.02.2021г. и в дневника за входящ контрол на приетите храни след 13.02.2021г.) и налагането на само едно административно наказание представлява самостоятелно основание съдът да приеме, че е допуснато несъответствие, респ. нарушение на чл.57, ал.1, т.5, т.6 и т.7 от ЗАНН. Според съдебната практика (Решение № 4418 от 27.06.2019г. на АССГ – XVIII касационен състав по дело № 2026/2019г. и др.) посочената тук неяснота възпрепятства правото на защита на наказаното лице да разбере вмененото му нарушение.

Поради всичко това СРС счита, че в хода на административно – наказателното производство са допуснати нарушения на чл.42, т.3, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5, т.6 и т.7 от ЗАНН.

Гореизложеното дава основание на СРС – 10 състав да приеме, че има допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице да разбере повдигнатото срещу него административно обвинение. За наказаното лице е невъзможно да се защитава по неясно и неразбираемо обвинение за извършване на административно нарушение. Нарушаването на правото на защита на жалбоподателя във всички случаи води до порочност на издаденото Наказателно постановление, тъй като представлява съществено процесуално нарушение, което винаги съставлява формална предпоставка за отмяна на атакуваното Наказателно постановление, без да е необходимо

обсъждането на спора по същество.

Въпреки това, с оглед релевираните от адв. З. съображения по съществото на спора, СРС следва да посочи, че дори и да нямаше допуснати съществени процесуални нарушения, пак щеше да се стигне до отмяна на НП поради недоказаност на конкретно повдигнатото административно обвинение. Недоказаността се състои в това, че няма ангажирани доказателства от страна на административно – наказващия орган относно конкретното съдържание на трите дневника към момента на проверката (доколкото те не са били иззети или ксерокопирани); не е изяснено какво е следвало да се впише във всеки от трите дневника и на коя дата. Твърдението, че последното вписване било от дата 13.02.2021г., респ. 14.02.2021г. и изводът, че дневниците не се водели „редовно и коректно“ е толкова общо, че всъщност не съдържа никакво конкретно твърдението, което да може да се провери чрез способите за доказване. Освен това за съставомерността на деянието по глава II, член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм.) е без значение коректността, прецизността, пълнотата и редовността на вписванията, а наличието на такива „документи и записи“, свързани с идентифициране на опасности при храните. Конкретното административно обвинение е недоказано и с оглед субекта на нарушението, тъй като Е. Е. се установи, че е продавач-консултант в проверявания магазин и няма качеството на оператор на предприятие или търговец на храни, за да е адресат на нормите на член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм.). Поради това тя не се явява и лице по чл.4, §1 от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните и съответно на основание чл.134, ал.1 от Закона за храните не може да бъде наказана с предвидените административни наказания в тази норма.

Въпреки, че принципно продавач – консултантът в един магазин не е административно – наказателно отговорно лице по член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм.), с оглед наличните по делото доказателства за работещи три лица на тази длъжност в проверявания магазин, не е ясна логиката на наказващия орган, поради която е избрана за наказване по административен ред именно Е. Е., а не някой от другите двама продавач-консултанти в магазина.

Водим от изложените по-горе мотиви този състав на СРС прие, че конкретното административно – наказателно обвинение срещу Е. М. Е. е недоказано и това лице не следва да носи административна отговорност на основание чл.134, ал.1 от Закона за храните за нарушение на глава II, член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм.).

Това означава, че са налице основания за цялостна отмяна на процесното Наказателно постановление - и поради допуснати съществени процесуални нарушения, и поради недоказаност на административното обвинение.

Според чл.87 от ЗАНН висящото административно – наказателно производство се довършва по процесуалния ред, разписан в сегадействащия ЗАНН. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в производствата пред районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Въпросът за разноските е уреден в чл.143 от АПК, който е част от Дял III - „Производства пред съд“ и за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК /според чл.144 от АПК/. Според чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В настоящия случай това законово изискване не е изпълнено, но въпреки това доколкото според точка 8 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК „липсата на списък не е пречка за присъждане на разноси съобразно доказателствата по делото“, с оглед изхода на спора и изрично направеното от страна на адв. З. искане за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя, СРС – 10 състав следва да осъди органа, издал процесното НП (по аргумент от чл.143, ал.1 от АПК) да заплати на жалбоподателя направените от него разноси за адвокат. За пълнота следва да се посочи, че в хода на производството пред настоящата съдебна инстанция въззиваемата страна не е направила възражение за прекомерност на разноските за адвокат на жалбоподателя. Поради това и доколкото настоящото производство е административно – наказателно и жалбоподателят е ангажирал доказателства, че е ползвал услугите на адвокат в производството пред СРС, то, с оглед изхода на спора, в случая ОДБХ – София град следва да бъде осъдена да заплати на Е. М. Е. сумата от 400 лева за направени от жалбоподателя разноси за адвокатско възнаграждение пред СРС – съгласно приложения на лист 21 от делото договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че жалбоподателят е платил на адв. З. възнаграждение именно в размер на 400 лева. В случая този размер на уговореното и платено адвокатско възнаграждение надвишава минимума, предвиден в чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (при глоба от 1000 до 5000 лв. – възнаграждението за адвокат следва да се определи по формулата „300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв.“). В случая на Е. е била наложена „глоба“ в размер на 1000 лв., което означава, че минималният размер на адвокатското възнаграждение за защита на Е. е 300 лева според чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Освен това, обаче, доколкото адв. З. е взела участие в три съдебни заседания пред СРС, на основание чл.7, ал.9 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, доколкото при защита по дело с повече от две съдебни заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 100 лв., то сумарно за защита на жалбоподателя от адвокат се дължи сумата от 300 + 100, т.е. 400 лева. Водим от изложеното съдът прие, че поисканите от адвокат З. разноси (които според договора за правна защита и съдействие са 400 лева) следва да бъдат присъдени в тежест на органа, издал процесното НП, тъй като с настоящото решение се отменя това Наказателно

постановление.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 94 от 12.07.2021г., издадено от Директора на Областна Дирекция по безопасност на храните – София град, с което на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН, чл.134, ал.1 и чл.139, т.1 от Закона за храните, за нарушение на глава II, член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните (отм.), на Е. М. Е. е наложена „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

ОСЪЖДА Областна Дирекция по безопасност на храните – София град да заплати на **Е. М. Е. с ЕГН : ******* сумата от **400 (четиристотин) лева** за направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____